

Der er brugt Ordet Sulteløn. Nu er Forholdet det, at disse Vaagekoner have 1 Kr. 30 Øre daglig, det er 9 Kr. 10 Øre om Ugen, og det vil igen sige 470 Kr. om Aaret. Foruden det have de nogen Kost, de have Ret til et Maaltid Mad og faa faktisk mere. Hvis man regner Kosten blot for ca. 100 Kr. om Aaret, 30 Øre daglig, kommer Lønnen op paa 550 à 600 Kr. om Aaret. (Afbrydelse.) Det kan en Familie ikke leve af, bliver der sagt, men det er vel ikke Forudsætningen, at det skal være Familieforsørgere. Jeg ved heller ikke, om det er Reglen, at det er saadanne. Hvis det er Begrundelsen, maa det siges; men naar der er Tale om, at det er Sulteløn, saa maa det vel opfattes saaledes, at de Kvinder, hvorom der er Tale, ikke kunne leve af deres Løn. Der er appelleret til Husmandsrepræsentanterne, men maa man ikke sige, at en Landarbejder har ikke altid 550 à 600 Kr., som Vaagekonerne have det, og han har ordentligvis sin Løn til at forsørge en Familie med. Men et andet Argument, som er slaaende overfor det Ord Sulteløn, er det: Hvor megen Indtægt har et Individ her i Landet? Er ikke Gennemsnitsindtægten for et Individ 400 Kr. om Aaret? Naar saa et Individ med henimod 600 Kr. kan siges at have Sulteløn, da vil det jo sige, hvis vi dele lige, som de Herrer Socialdemokrater jo ville, at vi maatte komme til at sulte alle sammen, og da vi under de nuværende Forhold ikke have lige meget alle, maa altsaa den største Del af os sulte. Naar der er klaget over, at Kultusministeren er den sletteste Arbejdsgiver, da er der Grund til at spørge: Hvordan vare Forholdene for indtil et Aar siden i Københavns Kommune? Paa Kommunehospitalet i København lønnedes Vaagekonerne med 135 Øre om Dagen, og de havde ikke Ret til nogen 3 Ugers Ferie. Det meddeles, at de ældre, som havde været i længere Tid i Hospitalets Tjeneste, havde fri i 4—6 Dage, men paa Frederiks Hospital haves en Fritid — med Løn — paa 3 Uger. Paa Kommunehospitalet faa disse Koner først efter 25 Aars Forløb Adgang til Pension, medens de paa Frederiks Hospital faa det allerede efter 10 Aars Forløb. Det gør praktisk set en uhyre Forskel. I Reglen ere de jo ikke unge, naar de komme der, og Udsigten til Understøttelse efter 25 Aars Tjeneste kommer i Reglen ikke til at betyde noget, hvorimod Adgangen dertil efter 10 Aars Tjeneste kommer til at betyde overmaade meget.

Jeg maa altsaa erkende, at der ikke kan være Tale om Sulteløn, og jeg maa fremdeles erkende, at man ikke kan sige, at Kultusministeren er nogen slet Arbejdsgiver, selv om han ikke gaar med til dette Tillæg. I hvert Fald maatte man da medtage Københavns Kommune indtil for et Aar siden, og tager man de forskellige Goder i Betragtning i Skikkelse af Adgang til Pension og Ferie, er det et Spørgsmaal, om Vaagekonerne ikke med disse 130 Ø. ere lige saa vel stillede som Konerne i Københavns Tjeneste med 150 Ø. Nej, det kan ikke hjælpe at lave stort Deklamationsnummer ud af denne Sag. Imidlertid synes jeg nok, at naar det er saaledes, som jeg har bragt i Erfaring, at man ved Københavns Kommunehospital har forhøjet Daglønnen fra 1 Kr. 35 Ø. til 1 Kr. 50 Ø. for et lille Aarstid siden, kan der være god Grund for Statsmagtens ærede Repræsentanter til at tage under Overvejelse at gaa til en lignende Forhøjelse. Der er nemlig nogen Forskel paa Stillingen for Vaagekoner paa Frederiks Hospital og paa Kommunehospitalet. Jeg har bragt i Erfaring, at det paa Kommunehospitalet er saaledes, at Vaagekonerne arbejde ved Siden af Sygeplejerskerne, idet nogle af disse ogsaa ere beordrede til Nattjeneste, men paa Frederiks Hospital staa Vaagekonerne alene, de træde altsaa om Natten i Sygeplejerskernes Sted. Dette giver dem et forøget Ansvar, det gør det særlig magtpaaliggende for Hospitalet at faa gode Kræfter, og det kan være Grund til at lønne dem lidt højere. Men jeg erkender, at naar man vil køre op med Kanoner og skyde paa disse Graaspurve med Kanonkugler, som de Herrer Socialdemokrater anvende, da skyder man forbi, man skyder uden om Maalet. Men tager man disse Overdrivelser bort, og ser man ganske jævnt og nøgternt paa Sagen, kan jeg ikke sige andet, end at jeg vilde sætte Pris paa, om den højtærede Minister og Finansudvalget vilde tage denne Sag op til fornyet Overvejelse til 3die Behandling.

Det kan jo tænkes, at der kan være mange andre, hvis Løn der kan være lige saa god Grund til at hjælpe lidt paa. Hele denne Bestræbelse for at faa Minimallønnen sat op mener jeg ganske vist, vi alle maa sympatisere med. Vi staa jo nemlig ikke længere paa det nationaløkonomiske Standpunkt, som var den økonomiske Liberalismes, nemlig at Lønnen bliver rigtig, naar den bestemmes af Tilbud og Efterspørgsel. I saa Tilfælde maatte man vel